

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua aceasta de pomenire a biruinței Mele, când Eu, Domnul, am avut putere să așez, cu martori din cer și de pe pământ, piatra de temelie a înnoirii celor ce s-au stricat de aproape două mii de ani de către oameni, așezarea pe piatra ei cea dintâi a bisericii Mele, așa cum a fost ea așezată de Mine peste apostolii Mei, și apoi prin ei vreme după vreme, până ce omul cel din afară s-a amestecat de Mi-a clătinat temelia și a făcut ca el și n-a mai făcut ca Dumnezeu, și multă vreme M-a durut și M-a tot durut, până ce acum Mi-am așezat pe pământ ceea ce era scris să fie, mai înainte de a da omul fărâdelegii să șteargă de tot urmele Mele dintre oameni, fața Mea, prin biserică după voia Mea înaintea Mea.

Mă scriu în carte cu ziua începutului cel nou, pe care-Mi am acum lucrarea cuvântului Meu și pe poporul Meu cel nou, care ascultă de povața Mea, căci celor ce trebuie să fie ai Mei și cu Mine, Eu le-am spus: *«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă îmbătați din vinul ei și să gustați din chinul ei apoi»*, și am mai spus în vremea cuvântului Meu cel de azi că poporul Meu cel de la sfârșit va fi despărțit și deosebit de toată lumea de pe pământ și va sta cu Mine și Mă va sluji, iar Eu voi purta grijă de el și Mă voi vesti prin el cu râul cuvântului Meu peste pământ și voi merge cu el curgând și voi hrăni din loc în loc pe cei ce vor crede și se vor boteza în acest râu, spre înfierea lor de către Dumnezeu, ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu în mijlocul unui neam viclean, care nu vrea să știe de la Mine cum se trăiește cu Domnul pe pământ, căci cine învață pe Domnul de la oameni, iată fața lor, care nu seamănă cu Mine pe pământ, cu biserica pe care Eu am așezat-o acum două mii de ani prin ucenicii Mei și care numai în mare taină a mai putut ea vieții cu fața Mea între oameni!

O, mulți au dat și încă dau să se strângă pe lângă minunile Mele, de le bate inima o clipă sau două sau trei, dar minunea este alta, căci Eu socotesc cu câți rămân, nu cu câți se pornesc după minunile Mele. Așa am lucrat și acum două mii de ani, și se țineau cu miile după Mine, dar rămâneam cu doi, trei prin fiecare încercare de a-i trage pe ei la Tatăl.

Mă mângâi cu ziua aceea când Eu am avut putere să așez temelia tainei începutului Meu cel nou de biserică sfântă, în care Eu, Domnul, să lucrez întreg, trup și cuvânt, și din mijlocul acestei taine să ies cuvânt peste pământ, dar Mă și doare această amintire, și mângâierea Mea este durerea. Durerea a fost mângâierea Mea în toată vremea cerului și a pământului, și tot durerea a fost mângâiere și a celor ce și-au unit cu Mine viața lor. Nu este pe pământ față mai frumoasă, zâmbet mai curat și privire mai senină ca și a aceluia ce poartă în ei durerea după Dumnezeu, durerea, în toată vremea înșelăciunii, căci viața este cea din cer, nu cea de pe pământ cum crede omul, cum se încântă omul că și-o face pe pământ, și Eu am mai spus în cuvântul Meu despre cei frumoși prin durerea Mea din ei. Pământul e calea pe care Domnul Se arată omului care nu știe să se întoarcă acasă, dar cine nu are ochi ca să vadă, îi are pentru altceva dacă îi are, și de aceea se încântă unul ca acela cu viața cea de pe pământ.

O, Eu, Domnul, vă mângâi pe voi, cei care ați rămas cu Mine în toate încercările, în toate durerile Mele și ale voastre pentru Mine, și Eu vă dăruiesc împărăția Mea pe pământ cu voi și vă sprijin în toate și prin toate, ca să fiți ai Mei și ca să vă fiu Eu Dumnezeu așa cum trebuie să fiu celor ce sunt cu Mine, și nu așa cum crede omul care vine și Mă cunoaște cum sunt aici cu voi, și apoi pleacă și își zice în sine că Dumnezeu este cu el pe orice cale își alege el să umble pe pământ apoi, după ce Eu i-am povățuit pe toți mereu, ca nu cumva, neascultând de Mine, să ajungă ei vrăjmașii Mei și să-Mi întoarcă spatele sărind din bărcuța Mea. O, așa gândesc cei ce n-au durerea Mea și o au pe-a lor, dar cei ce Mă iubesc pe Mine nu se mai gândesc la ei, ci sunt

cuminți și Îmi slujesc după plăcerea Mea și din zi în zi mai mult cresc în înțelepciunea tainelor Mele cu omul, iar credința lor rodește rod lui Dumnezeu suflete salvate din marea cea mare, în care toată lumea se îneacă și nu mai întinde mâna ca să mai iasă la mal, ca să mai vadă lumina.

Vă iau în Duhul Meu în ziua aceasta și vă mângâi cu durerea Mea pe voi, cei ce Mi-ați rămas credincioși venirii Mele de azi; pe voi, cei cu care am început acum nouăsprezece ani tainica Mea lucrare de biserică după voia Mea pe pământ, trup și cuvânt pe masa ei stând Eu, așa cum Mi-am dorit și n-am putut până acum să am, că nu mai găsesc, tată, credință pe pământ pentru mersul Meu cel sfânt cu omul, și nu cum dă el să meargă și să-și zică al Meu. Sunt plin de mângâiere în durere că vă am pe voi, cei ce ați rămas cu Mine în toate încercările Mele, tată. Fiți, dar, ocrotiții Mei și-Mi ocrotiți poporul de necredință și de neascultare și de neaplecare și de nestatornicie și de bucurii care-l pierd pe om! Stați de veghe la catarg și păstrați legătura dintre Mine și voi pentru cei din bărcuța Mea și pentru cei de pe pământ, care dau să se mai aplece spre știrile pe care Eu le suflu spre ei ca să-i cârmuiesc și pe ei, căci valurile sunt furioase și-și pierd curajul cei din mijlocul valurilor. Eu însă strig și spre ei povața Mea cea de viață și le dau să știe cum să pășească, și fericiți sunt și vor fi cei ce se apleacă să asculte de la Dumnezeu în vremea aceasta de întuneric cum n-a mai fost pe pământ!

Iată, am în mijlocul oamenilor așternutul Meu, pe care Eu, Domnul, stau și cuvintez în mijlocul unui popor de ucenici și locuiesc cu ei, și este proorocie în Scripturi despre această taină a Mea acum pe pământ. *«Iată cortul lui Dumnezeu între oameni și va sălășlui cu ei și va fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»*, așa este descoperirea cea din Scripturi despre cetatea cea tainică a Noului Ierusalim, care vine cu Domnul pe pământ în taină mare și care nu se suie la mintea omului cu vederea scurtă. Eu însă sunt Cel tainic și lucrez cu putere și stau în calea ispitei și veghez cu cei din cer peste pământ ca să-i păzesc pe cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu, cărora le-am dat putere să creadă și să fie și să nu piară ca și cei necredincioși.

Așez în voi cu multul dragostea Mea cea cu văpaie, copii veghetori în porți. O, stați, tată, înaintea Mea pentru venirea Mea, căci lucrul Meu este mult! Mă deșert în voi cu focul dragostei Mele și cu arsura lui, și din voi dau să Mă deșert tot așa în toți fiii care-Mi sunt popor la izvor, ca să aibă și ei văpaie în inimioară pentru Mine și ca să pot prin ei pentru voi și pentru lucrările Mele, măi fiilor copii. Toți cei care v-au frânt pe voi și v-au făcut vouă slăbire în veghe, în putere, în lucru, în răbdare, în nădejde, în toate cele așezate de Mine în voi, aceia să se pocăiască adânc și întreg și să se facă sprijinatorii Mei, ca să șterg din dreptul lor pe cele cu care au apăsătorit ei peste jugul Meu cel greu de peste voi, și care trebuia să fie ușor, ușor, tată. Le dau și lor dragostea Mea, care să stingă cu totul din ei dragostea de ei și să se facă ei văpaie de Duh Sfânt, cu care să-i întâmpine pe cei ce vin să se arate Domnului și să învieze și ei apoi din păcatele lor, căci trupul omului nu folosește la nimic, decât la păcat.

Suntem în lucru sfânt pentru zidirea și înfrumusețarea colinei din deal, pe care Eu, Domnul, așez prin mânuțele voastre și ale celor mai mici ai poporului Meu mărgăritarele proorocite să fie pentru împodobirea salbei grădiniței cuvântului Meu, al cărei duh suspină îndelung, ca și Duhul Meu, dar răbdarea Mea îi va da ei bucuria sortită ei, căci Eu lucrez și nu stau, și îngerii și sfinții sunt cununa ei.

Așez proaspătă binecuvântare pentru tot lucrul colinei din deal și al așezămintelor ei și peste fiii cei mici, pe care-i doresc ascultători, aplecați și plini de nădejde în Mine, căci Eu sunt Cel ce pot, și pot prin cei ascultători și blânzi, care-și dovedesc credința și faptele ei și curăția inimii lor.

O, popor de la izvor, citește, tată, în Scripturi viața ta și lucrarea ei între Mine și tine, între frate și frate, și așa să împlinești, fiule, că nu e bine să nu împlinești așa. Eu, Domnul, umplu de binecuvântare puterea trupului și a duhului tău, dar să fiți ca unul, așa să fie poporul Meu mereu, și atent să fie, pentru ca să Mă uit Eu la el și să-Mi placă el. Amin.

Pace ție, în zi de amintire sfântă, poporul Meu! Spor ceresc îți dau la tot lucrul, fiule, ca să așezăm pe pământ lucrarea Tatălui Meu, toată, Eu și cu tine. Fiți toți ca unul, fiilor! Fiți una întru toate și mereu, un pas cu toții întru toate, cu toții în stânga, cu toții în dreapta și mereu așa, că poate Domnul, fiilor, și poate în cei mici, care se lasă în mâna Sa și sub puterea Sa.

Pot Eu, fiilor, pot Eu în cei ce pot. Fiți credincioși! Pot Eu! Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2010